

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

- การเตรียมผ้าโดยใช้วัสดุและวิธีการที่ต่างกันมีผลต่อความแข็งแรงยึดติดแบบเดิงในระดับจุลภาค โดยพบว่าในเนื้อพื้นสเคลลوبرติก เมื่อใช้สารยึดติดในระบบเซลฟ์ เอทธ์การทากาสาหร์เมอร์ที่มีฤทธิ์เป็นกรดชั้นเดียว จะให้ความแข็งแรงยึดติดน้อยกว่าการทำลายชั้น แต่การเพิ่มระยะเวลาในการทำไม่มีผลต่อความแข็งแรงในการยึดติด เช่นเดียวกับในระบบโถหอล เอทธ์ที่พบว่าการเพิ่มระยะเวลาในการทากกรดฟอกฟอริก ไม่มีผลต่อความแข็งแรงในการยึดติด
- ไม่มีความแตกต่างทางสถิติของความแข็งแรงยึดติดแบบเดิงในระดับจุลภาคระหว่างสารยึดติดในระบบเซลฟ์ เอทธ์ ที่ใช้วิธีทากาสาหร์เมอร์ที่มีฤทธิ์เป็นกรดหลายชั้นกับสารยึดติดระบบโถหอล เอทธ์
- เมื่อใช้วิธีการเตรียมผ้าแบบต่างๆ เนื้อพื้นสเคลลوبرติกมีความแข็งแรงในการยึดติดไม่ต่างกับเนื้อพื้นปกติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ถึงเมื่อจะไม่พบความแตกต่างที่ชัดเจนเมื่อใช้การเตรียมผิววิธีต่างๆ แต่ผลที่ได้มีแนวโน้ม เมื่อใช้สารยึดติดระบบเซลล์ เอทธ์ และโบทอล เอทธ์ ในแนวทางเดียวกันคือ

1. ในกลุ่มเนื้อพื้นสเคลลโตรติก เมื่อเตรียมผิวโดยใช้สารที่มีฤทธิ์เป็นกรดให้สัมผัสกับผิว เนื้อพื้นเป็นเวลานานขึ้น จะให้ความแข็งแรงยึดติดแบบดึงในระดับจุลภาคเพิ่มขึ้น
2. ในกลุ่มเนื้อพื้นปกติ การเตรียมผิวตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต จะให้ความแข็งแรง ยึดติดแบบดึงในระดับจุลภาคสูงกว่า เมื่อปรับเปลี่ยนวิธีการเตรียมผิว
3. การใช้สารยึดติดระบบเซลล์ เอทธ์ ให้ความแข็งแรงยึดติดแบบดึงในระดับจุลภาคไม่ แตกต่างกับสารยึดติดระบบโบทอล เอทธ์ ทั้งในเนื้อพื้นสเคลลโตรติกและเนื้อพื้นปกติ เมื่อใช้การเตรียมผิวโดยการทาสารไพร์เมอร์ที่มีฤทธิ์เป็นกรดซ้ำกันหลายๆครั้งในช่วง เวลาที่ท้า แต่จะให้ความแข็งแรงยึดติดแบบดึงในระดับจุลภาค ต่ำกว่าสารยึดติด ระบบโบทอล เอทธ์ ถ้าเตรียมผิวโดยการทาสารไพร์เมอร์ที่มีฤทธิ์เป็นกรดเพียงครั้งเดียว

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**